

TO JSME TEDY NEČEKALI

To jsme tedy nečekali. Taková nepřízeň počasí! Ono první zvolání nebylo možno použít v době přípravy akce 5. výročí postavení rozhledny na Smrku. Bylo slunné léto a do září daleko.

Je to k nevíře, ale uplynulo už pět let od doby, kdy 20. 9. 2003 ve 12 hodin byla pro veřejnost slavnostně otevřena (za nádherného slunného počasí a obrovského množství přítomných aktérů oné slavnosti) nová moderní rozhledna na Smrku. Proto bylo rozhodnuto toto malé výročí oslavit nějakou odpovídající akcí. To jsme připravovali.

Počasí v pátek 19. září nepříjemné. Ve Městě skoro až dušičkové. Když jsme dorazili na vrchol, bylo to ještě horší. Teplota tři stupně, nebe bylo pokryto šeredně složitým systémem mraků, viditelnost do sto metrů. Zkřehlé ruce neposlouchaly a tak stavění dvou rozlehlých stanů trvalo o trochu déle než obvykle. Stěhování stovek věcí, potravin, tekutin, pomůcek. Pak rychle pod plachty a střechu útulny, kde za blikotání svíček a modravých pablesků plynových vaříčů jsme se družili do pozdnějších nočních hodin. A pak si každý našel nějaké volné místo na podlaze či v lovecké chatě na půdě, zachumlal se do spacáku a usnul spánkem spravedlivým. Málokdo slyšel bubnování dešťových přeháněk na střechy našich dočasných příbytků. To jsme ani nechtěli.

V sobotu ráno ještě snad o stupeň nevlídněji než v pátek. Vše nachystáno pro naše hosty, návštěvníky, kamarády, známé i neznámé, cizí i tuzemské. Skladba nabídky skoro stejná jako tehdy před pěti lety: palačinky s marmeládou a šlehačkou, hrachová polévka, párky a klobásky, pivo, víno, svařák, grog a tvrdolíní, káva, čaj. I limonáda. A nově také informační brožurky, letáky a materiály o historii Tabulového kamene, panoramatický pohled ze Smrku, Pamětní list účastníka pochodu, pohlednice. To se dalo očekávat.

A už je tady první host, dlouholetý příznivec a aktivní člen tehdejších Výstupů na Smrk a Jizerských hor vůbec - Jura Smutný starší. Vybral si z bohaté nabídky a pohovořil s kamarády. Pak se dlouho nic nedělo. Že by debakl návštěvnícký i gastronomický potažmo ekonomický? Ne! Pomalu se začali trousit další příznivci Smrku, zplihlí, urosaní, zkřehlí, s nedůvěrou v očích, ale i s očekáváním, co jsme jim připravili. Plynové vaříče na přípravu palačinek, teplého čaje, grogu, svařáku, teplých párků se rozhučely. Přicházely první objednávky. Dokonce i na studené pivo došlo. Najednou jsme museli přidat v tempu. Známé i neznámé tváře, povědomé z minulých akcí či k nepoznání od chladu zcvrklé, s dětmi malými i většími, jejichž očička zvědavě pokukovala po všech těch atrakcích. Žertíky létaly vzduchem, němé pohledy, vytrvalé čekání na pomalu se připravující pochutiny (nížká okolní teplota pěkně srážela rychlost přípravy), slova chvály, efektní házení palačinkou z pánve jako bonus pro foťáky a kamery německých turistů. To jsme tedy nečekali.

Dopoledne slavnostní odhalení Tabulového kamene na hranicích tehdejšího trojmezí zemí Čech, Slezska a Horní Lužice. Kámen s deskou se nachází vlevo od hraničního přechodu s Polskem asi 1,5 km od rozhledny. O několik desítek minut později pak slavnostní přivítání někdejších stavitelů rozhledny na Smrku a odhalení obrovité skulptury ducha Jizerských hor, bájného Muhu. Socha ze dřeva, vážící několik metrů, je umístěna pár metrů od paty schodiště rozhledny. Jejím autorem a současně dárce je Miloš Šimek z Raspenavy. Ještě slavnostní vztyčení vlajky Města na novém stožáru na vrcholu rozhledny, pro ten účel speciálně vyrobeném a namontovaném v sobotu. Program se chýlil ke konci. To se muselo očekávat.

Přiliv návštěvníků začal slábnout. Úměrně k tomu i slábl zájem o naše výrobky a nabídku. To se dalo očekávat.

Přesto odhadujeme, že na výstup přišlo okolo tří set zájemců. A to bylo dobře. To jsme tedy nečekali.